

What degree of kashering is needed for a roasting spit?

- Rav Amram's problem for Rav Sheshet:
  - We said the spit needs *libun*
  - But regarding korbanot we say to kasher a spit to prevent *notar* via *hagalah!*

Why are we lenient for korbanot, requiring hagalah and not libun?				
	Name	Why are korbanot more lenient, using hagalah?	Opponent	Opposition
1a	Rav Sheshet	The absorbed material was permitted then.	Rabbah	It is prohibited at the time of kashering.
2	Rabbah	It's not lenient; hagalah is a post-kashering requirement of rinsing.	Abbaye	Rinsing is a cold process.
3	Abbaye	It's not lenient; Kashrut and Korbanot both require libun and hagalah.	Rava	Then the gemara should have said so.
4	Rava	The absorbed material is re-cooked daily, never becoming prohibited as notar.	?	Then why do hagalah?
5	Rav Pappa	The absorbed material is re-cooked daily, and doesn't develop a crust.		
1b	Rav Ashi	The absorbed material was permitted then, and when it emerges (as prohibited material) it is not visible.		

How to kasher

- Libun – R' Mani – Until the outer layer sloughs off¹
- Hagalah – Rav Huna – Put the pot inside a larger pot
  - Then how do you kasher your largest pot?
  - (76b) Rav Akaviah/Ukva gave the pot a lip of dough around the rim, and let the hot water overflow a bit to kasher it
  - Rava was very impressed, explaining the pot only absorbed treif from such droplets

א. חידושי הרמב"ן מסכת עבודה זרה דף עו עמוד א
 כשבלע האיסור עדיין לא היה שמו עליו, שלא היה נקרא נותר, ולאחר שהוא בלוע הוא שחל עליו שם זה, ואין איסור נותר חל על בלוע אלא במה שהוא ראוי לפלוט על ידי הגעלה שהיא בליעה גדולה שיהא בה נותר טעם... אבל חמץ בפסח כיון שהיה שמו עליו וממשו של חמץ בלוע, מהשתא נמי איסורא בלוע ליאסר בפסח...

ב. אנציקלופדיה תלמודית כרך ה, הגעלה
 והרי זה כדין נ"ט-בר-נ"ט של היתר שאמרו בדגים שעלו בקערה של בשר שמותר לאכלם בחלב, מפני שאין איסור חדש של בשר בחלב חל על טעם קלוש כזה.

ג. שו"ע אורח חיים תקט:ה
 מותר ללבן ב"ט כלי ברזל שאפו בו פלאדון של גבינה, ואחר הליבון יאפו בו פשטיד"ה של בשר; והוא שכשיתלבן יתנו אותו על המאכל מיד. אבל אם הוא בלוע מנבילה וכיוצא בה, אסור ללבנו אפילו לאפות בו דבר היתר...

ד. משנה ברורה על שולחן ערוך אורח חיים הלכות פסח סימן תנא:כח
 ונחלקו הפוסקים לענין חמץ הבלוע בכלי י"א דזה ג"כ מקרי "התירא בלוע" שבאמצע השנה כשנבלע החמץ של המוליית"א בשפוד היה היתר וע"כ סגי בהגעלה, ולדידהו כל כלים שתשמישן ע"י אור לענין פסח די בהגעלה.

¹ Yerushalmi Avodah Zarah 5:15, Orach Chaim 451:4 – When it sparks

וי"א דוקא נותר שבעת הבליעה לא היה שם "נותר" על הבשר כלל לכן נקרא ד"ז בשם "היתירא בלע", אבל חמץ דבעת השתמשות השפוד בחמץ היה שם "חמץ" על הבליעה ועכשיו ג"כ שמו "חמץ" אלא שעתה נתעורר האיסור למפרע על שם "חמץ" זה לא מקרי בשם "היתירא בלע" דחמץ בלע בתוכו וגם עכשיו הוא חמץ ובכלל איסורא בלע הוא וצריכין ליבון. ולזה הסכימו רוב הפוסקים וע"כ פסק המחבר כוותייהו.
ומ"מ אין ללמוד מדין זה למקומות אחרים דלפעמים היכא שיש עוד צדדים להקל מצרפינן ג"כ לזה דעת הפוסקים דס"ל דחמץ מקרי היתירא בלע:

ה. ויקרא ו, יח-כא

(יח) דָּבַר אֵל אֱהֲרֹן וְאֵל בְּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּזְרֹת הַחֻטָּאת בְּמָקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁחַט הָעֹלָה תִּשְׁחַט הַחֻטָּאת לִפְנֵי ד' קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא: (יט) הִפְהִן הַמִּחְטָא אֶתְהָ יֹאכְלֶנָה בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ תֹּאכַל בַּחֲצַר אֹהֶל מוֹעֵד: (כ) כָּל אֲשֶׁר יִגַע בַּבְּשָׂרָה יִקְדָּשׁ וְאֲשֶׁר יִזֶּה מִדָּמָה עַל הַבְּגָד אֲשֶׁר יִזֶּה עָלֶיהָ תִּכְבַּס בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ: (כא) וְכָלִי חָרָשׁ אֲשֶׁר תִּבְשַׁל בּוֹ יִשְׁבֵּר וְאִם בְּכָלִי נִחַשְׁתָּ בְּשָׂלָה וּמִרְקָ וְנִשְׁטַף בַּמַּיִם:

ו. חידושי הריטב"א מסכת עבודה זרה דף עו עמוד א

אלא אמר רבא מאי "הגעלה" דקתני? מריקה ושטיפה. פירוש דודאי ליבון בעי, והתם לא איירי בה תנא דהא פשיטא דלא גרע מגיעולי גוים דקתני הכא, ולא קתני התם אלא מה שהוסיף הכתוב בכלי שרת לעשות בהן מריקה ושטיפה מפני מעלתם, ומצות המלך היא בקדשים.

ז. תלמוד ירושלמי (וילנא) מסכת עבודה זרה פרק ה הלכה טו

והליבון צריך שיהו ניצוצות מנתזין ממנה: